REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV

KLASA: UP/II-034-02/19-01/629
URBROJ: 354-01/19-13
Zagreb, 25. rujna 2019.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, u vijeću sastavljenom od članova: Anđelka Rukelja, zamjenika predsjednice te Rožike Gužvanj i Danijele Antolković, članica, u žalbenom postupku pokrenutom po žalbi žalitelja Opus Dignum d.o.o., Zagreb, OIB: 55065169446 u odnosu na Odluku o odabiru u otvorenom postupku javne nabave, predmet nabave: uređenje okoliša u blizini dvorca Nova Kraljevica, broj objave: 2019/S 0F2-0012221, naručitelja Grad Kraljevica, Kraljevica, OIB: 41878841251, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave („Narodne novine“, broj 18/13., 127/13. i 74/14.) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16., nadalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Žalba se odbija kao neosnovana.

2. Odbija se zahtjev žalitelja za naknadom troškova žalbenog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Grad Kraljevica, Kraljevica, radi nabave radova uređenja okoliša u blizini dvorca Nova Kraljevica, objavio je 1. travnja 2019. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (nadalje u tekstu: EOJN RH), poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave broja objave 2019/S 0F2-0012221. Kriterij za odabir ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju cijene (80 bodova), specifičnog iskustva tehničkog stručnjaka arhitektonske ili građevinske struke (10 bodova) i jamstvenog roka za izvedene radove (10 bodova).

U navedenom postupku javne nabave dostavljene su četiri ponude od kojih je naručitelj tri ocijenio valjanim te je Odlukom o odabiru KLASA: UP/I-406-09/19-01/2, URBROJ: 2170/08-01-19-1 od 1. srpnja 2019., odabrao ponudu ponuditelja Sitolor d.o.o., Slavonski Brod.

Na navedenu Odluku o odabiru urednu je žalbu 9. srpnja 2019. izjavio i naručitelju u roku za žalbu dostavio žalitelj Opus dignum d.o.o., Zagreb.

Žalitelj u žalbi u bitnome osporava zakonitost postupanja naručitelja kod pregleda i ocjene njegove ponude, u žalbenom zahtjevu traži poništenje Odluke o odabiru kao i naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 45.000,00 kuna.

Naručitelj u odgovoru na žalbu, u bitnome, osporava osnovanost žalbenog navoda i predlaže žalbu odbiti.

Odabrani ponuditelj suglasan je s odgovorom na žalbu naručitelja.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi, zapisnika o otvaranju ponuda, zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, Odluke o odabiru, ponude žalitelja te ostalih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.
Žalba je neosnovana.

Žalitelj navodi da ga je naručitelj neosnovano isključio iz postupka javne nabave jer da nije dokazao da ispunjava uvjete iz članka 260. stavka 1. točka 1. do 3. ZJN 2016, odnosno jer je utvrdio da nije ispunio obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza. Žalitelj navodi da nije imao duga po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava već da je bio u preplati. Navodi da je naručitelju 6. lipnja 2019., uz ažurirane popratne dokumente podugovaratelja, opreza radi, dostavio i vlastitu potvrdu Porezne uprave iz koje je razvidno da na dan 5. lipnja 2019. nema duga po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava. Navodi da naručitelj u zapisniku i pregledu i ocjeni ponuda navodi da dostavljene dokumente nije razmatrao, iako je to, prema shvaćanju žalitelja, obzirom na načela jednakog tretmana i transparetnosti, trebao učiniti ili tražiti žalitelja pojašnjenje kako bi utvrdio stvarno činjenično stanje. Navodi da iz navedenog proizlazi da je naručitelj raspolagao s dvije potvrde Porezne uprave koje su imale različito stanje, a naručitelj nije tražio pojašnjenje niti od Porezne uprave niti od žalitelja. Navodi da je točno da su predmetne potvrde imale različite datume ali da je općepoznata činjenica da se izvršene uplate ili proknjiženja koje Porezna uprava provede ili je trebala provesti nisu uvijek vidljiva isti dan te podaci koje u tom trenutku u potvrdi navodi Porezna uprava ne moraju uvijek biti ispravni i točni odnosno ne odgovaraju stvarnom stanju te bi naručitelj, u konkretnom slučaju, da je tražio pojašnjenje dostavljenih dokumenata utvrdio da žalitelj na dan 3. lipnja 2019. nije imao poreznog duga. Navodi da je nakon primitka Odluke o odabiru, iznenađen postojanjem duga, zatražio očitovanje o navedenom dugu od Ministarstva financija, Porezne uprave, Ispostave Trnje (nadalje u tekstu: Porezna uprava) koja je izdala predmetnu potvrdu te da je u dostavljenom očitovanju od 4. srpnja 2019. pojasnila da na dan 3. lipnja 2019. nije provedeno potrebno knjiženje te da je žalitelj na taj dan bio u ukupnoj preplati u iznosu od 83.794,10 kuna. Navodi da je u prilogu tom očitovanju dostavljen i ovjeren ispis stanja računa žalitelja na dan 3. lipnja 2019. iz kojeg jasno proizlazi da je Porezna uprava postojeću preplatu smanjila za navedeni iznos samo nije provela knjiženje. Smatra da žalitelj niti bilo koji drugi gospodarski subjekt koji sudjeluje u postupku javne nabave ne može snositi odgovornost za rad pojedinih institucija niti odgovara za način i ispravnost sadržaja dohvaćenih dokumenata. Navodi da sam način dohvata i tehničke mogućnosti koje ima naručitelj vezano za dohvat ostavlja prostor za nejednak tretman i za pravnu nesigurnost. Navodi da je zbog učestalosti takvih situacija Središnji ured Porezne uprave dostavio odluku (naputak) svim Poreznim ispostavama u Republici Hrvatskoj o postupanju prilikom dohvata iste od strane naručitelja. Navodi da predmetna odluka sadrži uputu da u slučaju zahtjeva naručitelja za dohvatom stanja duga za javna davanja Porezna uprava prije svega obavijesti poreznog obveznika na kojeg se dohvat odnosi ukoliko postoji dug ili je kao takav prikazan, a sve u svrhu ispravljanja netočnih podataka/pogrešno evidentiranih dugovanja. Uz žalbu dostavlja potvrdu Porezne uprave izdanu kao Elektronički zapis od 5. lipnja 2019., očitovanje Porezne uprave od 4. srpnja 2019. s ispisom stanja računa Poreznog obveznika na dan 3. lipnja 2019.
Zbog svega navedenog žalitelj smatra da je neosnovano isključen iz postupka javne nabave.

U odgovoru na žalbu naručitelj navodi da nije imao razloga sumnjati u vjerodostojnost potvrde Porezne uprave od 3. lipnja 2019. u kojoj je iskazan dug s obzirom da kako i sam žalitelj navodi, potvrda koju je žalitelj dostavio, a prema kojoj nema dugovanja, ne odnosi se na dan 3.

lipnja 2019. već na dan 5. lipnja 2019. Navodi da je svjestan činjenice da knjiženje plaćanja ne mora biti evidentirano taj isti dan, povjerio idućeg dana 4. lipnja 2019, kako je navedeno u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda, stanje duga u ispostavi Porezne uprave koja je izdala potvrdu gdje mu je potvrđeno da navedeno dugovanje poreza na dobit u iznosu od 5.916,28 kuna od prethodnog dana nije uplaćeno. Navodi da žalitelj pogrešno zaključuje da iz očitovanja Porezne uprave od 4. srpnja 2019. proizlazi da žalitelj na dan 3. lipnja 2019. nije imao duga na ime javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava. Navodi da je člankom 35. stavkom 1. Zakona o porezu na dobit ("Narodne novine" broj 177/04., 90/05., 57/06., 146/08., 80/10., 22/12., 148/13., 143/14., 50/16., 115/16., 106/18.) propisano da porezni obveznik podnosi prijavu poreza na dobit za porezno razdoblje i plaća porez na dobit u roku u kojem podnosi poreznu prijavu. Navodi da je stavkom 2. tog članka propisano da se prijava poreza na dobit podnosi Poreznoj upravi najkasnije četiri mjeseca nakon isteka razdoblja za koje se utvrđuje porez na dobit. Navodi da je slijedom navedenog žalitelj morao podnijeti prijavu poreza na dobit za 2018. godinu najkasnije do 30. travnja 2019. i platiti isti do tog datuma. Obveza za plaćanje poreza utvrđenog u poreznoj prijavi za pojedino porezno razdoblje smanjuje se za plaćeni predujam poreza na dobit (članak 35. stavak 4. tog Zakona). Navodi da žalitelj nije naveo da je imao plaćeni predujam za porez na dobit iz kojeg bi se namirio porez na dobit za 2018. godinu. Navodi da je od Porezne uprave tražio očitovanje iz kojeg proizlazi da budući da je žalitelj zahtijevao povrat preplaćenog PDV nakon spornog datuma 3. lipnja 2019. Porezna uprava ima rok od 30 dana od dana zahtjeva izvršiti povrat i žalitelj nema pravo kriviti Poreznu upravu da nije provela knjiženje na dan 3. lipnja 2019. kada žalitelj do tog dana niti nije podnio zahtjev da mu se iz razlike PDV namiri dospjelo dugovanje. Navodi da je iz tog očitovanja također razvidno da je žalitelj sporno dugovanje od 5.916,28 kuna podmirio tek uplatom 4.lipnja 2019., što znači da je naručitelj ispravno utvrdio dugovanje žalitelja s obzirom na neplaćene dospjele obveze i zakonito ga isključio iz postupka javne nabave. Uz odgovor na žalbu dostavlja očitovanje Porezne uprave od 15. srpnja 2019.

Ocjenjujući osnovanost ovog navoda utvrđeno je da je naručitelj točkom 3.1. dokumentacije o nabavi propisao obvezne osnove za isključenje gospodarskog subjekta i dokumente kojima se dokazuje odsutnost osnova za isključenje te je točkom 3.1.2 dokumentacije o nabavi propisano da je sukladno odredbi članka 251. ZJN 2016, naručitelj obvezan isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako utvrdi da gospodarski subjekt nije ispunio obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje u Republici Hrvatskoj, ako gospodarski subjekt ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ili u Republici Hrvatskoj ili državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta ako taj gospodarski subjekt nema poslovni nastan u Republici Hrvatskoj. Nadalje je u bitnom propisano dokazivanje te okolnosti ESPD obrascem te da naručitelj može prije donošenja odluke od gospodarskog subjekta koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu, zatražiti da u primjerenom roku, ne kraćem od 5 dana, dostavi ažurirani popratni dokument kao dokaz da ne postoje osnove za isključenje iz podtočke 3.1.2. dokumentacije o nabavi odnosno da će kao dovoljan dokaz da ne postoje obvezne osnove za isključenje iz točke 3.1.2. dokumentacije o nabavi prihvatiti potvrdu Porezne uprave ili drugog nadležnog tijela u državni poslovnog nastana gospodarskog subjekta kojom se dokazuje da ne postoje navedene osnove za isključenje.

U Zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda navodi se da je naručitelj od žalitelja 3. lipnja 2019. kao ekonomski najpovoljnijeg ponuditelja tražio ažurirane popratne dokumente te je toga dana dohvatom putem EOJN RH pribavio, među ostalim i potvrdu Porezne uprave iz koje je utvrđeno da na taj dan žalitelj ima dug po osnovi poreza na dobit u iznosu od 5.916,28 kuna. Navodi se da je naručitelj radi provjere navedene informacije, telefonskim putem 4. lipnja 2019. kontaktirao Poreznu upravu, koja je potvrdu izdala te da mu je potvrđeno da je na taj dan (4. lipnja 2019.) to dugovanje i nešto veće (5.917,00 kuna) kao i da do tog trenutka nema evidentiranih nikakvih uplata poreznog obveznika kojima bi se to dugovanje podmirilo. Nadalje se navodi da je naručitelj predmetnu provjeru izvršio kako bi otklonio mogućnost pogrešnog

evidentiranja dugovanja, za slučaj da je žalitelj platio taj dug, a da u evidenciji navedeno još nije proknjiženo. Zaključno se navodi da se zbog te činjenice postojanja dugovanja po osnovi poreza na dobit, žalitelj isključuje iz postupka javne nabave sukladno članku 252. stavku 1. ZJN 2016 te se njegova ponuda odbija jer nije dokazao da ispunjava uvjete iz članka 260. stavka 1. točaka 1.-3. ZJN 2016.

Prema podacima iz potvrde Porezne uprave pribavljene od strane naručitelja dohvatom putem EOJN RH, žalitelj je na dan 3. lipnja 2019., imao dug po osnovi poreza na dobit u iznosu od 5.916,28 kuna.

U potvrdi Porezne uprave izdane kao Elektronički zapis od 5. lipnja 2019. potvrđuje se da žalitelj na dan 5. lipnja 2019. nema duga po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava.

U očitovanju Porezne uprave od 4. srpnja 2019., kojem prileži i stanje računa poreznog obveznika na dan 3. lipnja 2019., u bitnom se navodi da je na dan 3. lipnja 2019. poreznom obvezniku evidentiran dug po osnovi poreza na dobit u iznosu od 5.916,28 kuna te ujedno i preplata po osnovi PDV u iznosu od 89.564,86 kuna. Nadalje se navodi da je porezni obveznik po PDV obrascu za travanj 2019. zatražio povrat PDV kojim bi se namirile sve obveze koje su vidljive na poreznoj kartici u trenutku povrata, a koje su u dospijeću pa tako i dug koji je evidentiran po osnovi poreza na dobit. U očitovanju se zaključuje da 3. lipnja 2019. nije provedeno knjiženje zatvaranja obveze na kontu 1651-poreza na dobit, ali je u zbirnom iznosu evidencije obveza i preplata obveznik bio u ukupnoj preplati u iznosu od 83.794,10 kuna.

U očitovanju Porezne uprave od 15. srpnja 2019. navodi se da je porezni obveznik 20. svibnja 2019. predao obrazac PDV za travanj s iskazanim pretporezom većim od obveze u iznosu od 89.564,86 kuna. Navodi se da je 1. srpnja 2019. porezni obveznik izvršio ispravak navedenog obrasca po kojem je iskazan ustup povrata, a temeljem ugovora o ustupu potraživanja PDV od 11. lipnja 2019., koji je dostavljen 14. lipnja 2019. Nadalje se navodi da navedeni ustup potraživanja do danas (15. srpnja 2019.) nije izvršen ali da to tijelo ima rok od 30 dana od dana zahtjeva izvršiti taj ustup i to temeljem članka 66. stavka 2. Zakona o porezu na dodanu vrijednost. Vezano za dug u iznosu od 5.916,28 kuna na dan 3. lipnja 2019. zaključno se navodi da je taj dug podmiren uplatom o strane poreznog obveznika na dan 4. lipnja 2019.

S obzirom na to da žalitelj činjenicu da na dan 3. lipnja 2019. nije imao poreznog duga, temelji na očitovanju Porezne uprave od 4. srpnja 2019. iz kojeg se, prema shvaćanju ovog tijela, ta činjenica ne može nedvojbeno utvrditi, a pogotovo uvažavajući i druge dokaze koji ne idu u prilog takvom shvaćanju žalitelja, ovo je državno tijelo zahtjevima od 10. srpnja 2019. i 27. kolovoza 2019. tražilo očitovanje nadležne Porezne uprave i Središnjeg ureda Porezne uprave po pitanju postojanja poreznog duga žalitelja na dan 3. lipnja 2019. U očitovanju Porezne uprave od 15. srpnja 2019. navodi se da je porezni obveznik (žalitelj) na dan 3. lipnja 2019. imao neispunjenu obvezu po osnovi javnih davanja (porez na dobit) u iznosu od 5.916,28 kuna te da je 4. lipnja 2019. obveznik izvršio uplatu po navedenom kontu poreza na dobit i podmirio navedenu obvezu u cijelosti te je stoga 5. lipnja 2019. izdana potvrda po kojoj obveznik na taj dan nema duga po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava. U očitovanju od 13. rujna 2019. (zaprimljeno kod ovog tijela 23. rujna 2019.) Ministarstvo financija, Porezna uprava, Središnji ured, upoznato sa svim navedenim činjenicama, navelo je da je uvidom u službene evidencije nedvojbeno utvrđeno da je porezni obveznik (žalitelj), na dan 3. lipnja 2019. imao neispunjenu obvezu po osnovi poreza na dobit u iznosu od 5.916,28 kuna.

Na temelju svih navedenih činjenica, utvrđeno je da žalitelj, sukladno članku 403. stavku 2. ZJN 2016, nije dokazao povrede postupka koje navodi u žalbi odnosno da ga je stoga naručitelj neosnovano isključio iz postupka javne nabave. Naime, naručitelj je činjenicu o postojanju dugovanja žalitelja po osnovi porezne obveze (poreza na dobit), utvrdio na temelju potvrde Porezne uprave, dakle javne isprave, koja prema članku 60. stavku 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09.) dokazuje ono što se njome utvrđuje. Kako je tijekom žalbenog postupka ovo državno tijelo kod Porezne uprave kao izdavatelja sporne potvrde,

provjerilo njenu vjerodostojnost te je Porezna uprava nedvojbeno potvrdila da podaci iz te potvrde odgovaraju stvarnom stanju odnosno da je žalitelj na dan 3. lipnja 2019. imao neispunjenu obvezu po osnovi poreza na dobit u iznosu od 5.916,28 kuna, ovo tijelo nije našlo nezakonitosti u postupanju naručitelja na temelju kojeg je utvrdio da žalitelj nije ispunio obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza te ga primjenom odredbe iz točke 3.1.2. dokumentacije o nabavi, isključio iz postupka javne nabave. Slijedom navedenog, žalbeni navod je ocijenjen kao neosnovan.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda postupka javne nabave.

U skladu s prethodno navedenim, a na temelju članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016, odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 45.000,00 kuna. Sukladno članku 431. stavku 4. ZJN 2016, u slučaju odbijanja žalbe, žalitelj nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka pa je odlučeno kao pod točkom 2. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga Rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja elektronički.

ZAMJENIK PREDSJEDNICE

Anđelko Rukelj

REPUBLIKA HRVATSKA 2 ZAGREB DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Stranke žalbenog postupka:

1. Grad Kraljevica, Kraljevica, Frankopanska 1a
2. Opus dignum d.o.o., Zagreb, Strojarska cesta 4
3. Sitolor d.o.o., Slavonski Brod, Pavla Radića 12